

مباحث درس انسان طبیعت طراح

مفت طبع کارشناسی

رشتہ ارتباط تصویر
مدرس: محمد مہدی ولیزادہ

دو سال دوم

سال تحصیل ۹۹-۱۳۹۸

مؤسسہ آموزش عالی روزبہ

جلسہ ششم

هنرمندان سبک لند آرت

میکائیل هایزر یکی از بزرگترین نمایندگان این جنبش می‌نویسد: «در صحرا قادر به یافتن چنان فضاهای دست‌نخورده، مذهبی و سرشار از آرامشی هستم که هنرمندان همیشه تمایل دارند در کارهای‌شان به نمایش بگذارند.»

او برای نخستین اثر خود که در پاییز ۱۹۶۷ خلق کرد، یک مجموعه‌دار نیویورکی را ترغیب کرد تا ابزارهای اقتصادی و نیز مواد لازم برای اجرای اثر را در اختیار وی قرار دهد؛ یعنی پرواز کردن بر فراز صحرای نوادا و یافتن زمینی مناسب و حفر گودالی در آن به عمق پانزده متر و طول بیش از پانصد متر. سپس آثار دیگر وی نظیر سطح مدور جابه‌جایی به دنبال آمدند که در اثر مذکور دایره‌های بزرگی را به کمک رد چرخ‌های موتورسیکلت طراحی کرد.

از هنرمندان این سبک والتر دو ماریا، رابرت اسمیتسون، ریچارد سراء، جیمز تورل، همیش فولتون، اندی گلدزورثی، استیوارت بریسل، دنیس اوپنهایم و هنرمندان اروپایی افرادی چون ریچارد لانگ، باری فلاناگان و به دنبال آنها کریستو بولگاری نیز به هایزر پیوستند و در ایران احمد نادعلیان به این سبک کار می‌کند.

والتر دی‌ماریا

والتر دی‌ماریا مجسمه‌ساز، تصویرگر و آهنگساز آمریکایی در سال ۱۹۳۵ در نیویورک متولد شد و در سال ۱۹۵۳ به تحصیل تاریخ هنر پرداخت. فعالیت‌های او بیشتر در زمینه هنر مینی‌مال، هنر مفهومی و هنر زمین در دهه ۶۰ میلادی بود.

والتر دی‌ماریا

والتر دی‌ماریا، پنجاه متر مکعب خاک، ۱۹۶۸، نیویورک

در این اثر هنری دی‌ماریا تلی از خاک را در فضای گالری می‌ریزد و امکان ورود به گالری از بین می‌رود. نوعی از دادائیسم ایف کلاین در این اثر دیده می‌شود. کلاین مخاطب را به گالری خالی دعوت می‌کند، او نیز به یک گالری دعوت کرده که به دلیل شرایط ایجاد شده، نمی‌شود داخل آن شد. این اثر به نوعی دهن‌کجی هنرمندان لند آرت به گالری‌هاست. این ویژگی که از یک جا کردن و به یک جا آوردن و یا به عبارت دیگر جایگزین کردن دو فضا نیز در این اثر اتفاق می‌افتد.

والتر دی‌ماریا، مزرعه نور، ۱۹۷۷، آمریکا

مشهورترین اثر دی‌ماریا اثری است که در نیومکزیکو (جنوب غربی آمریکا) به وجود آمده است و یک سایت بسیار گسترده را در بر می‌گیرد. او در این اثر میله‌های برقی بسیار بلندی در حدود ۷ متر را نصب می‌کند که با فواصل مشخص در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند؛ بنابراین یک ساختار هندسی مینی‌مالیستی (در شبکه‌ای نظام‌مند) شکل می‌گیرد. وقتی شب می‌شود و رعد و برق به این فضا می‌خورد شکل‌های مختلفی ایجاد می‌شود که به پست‌مینی‌مال نزدیک می‌شود؛ زیرا تبدیل به یک اثر واقعی می‌شود. این اثر نقاشی نشده است.

مشاهده این اثر ساده نیست و به حضور در مکان و گرفتن وقت قبلی نیاز است. اجازه عکس‌برداری به تماشاگران داده نمی‌شود و تمام عکس‌های حرفه‌ای توسط کارگزاران سایت گرفته می‌شود. تماشای اثر توریستی نیست؛ چون اثر هنری است.

برای دیدن اثر باید در آن مکان با امکانات ویژه و ایمنی کامل منتظر باشید، با امید به این که رعد و برق بزند و شما اثر را ببینید. عنصر ناپایداری که لند آر티ست‌ها دنبالش بودند در این اثر دیده می‌شود.

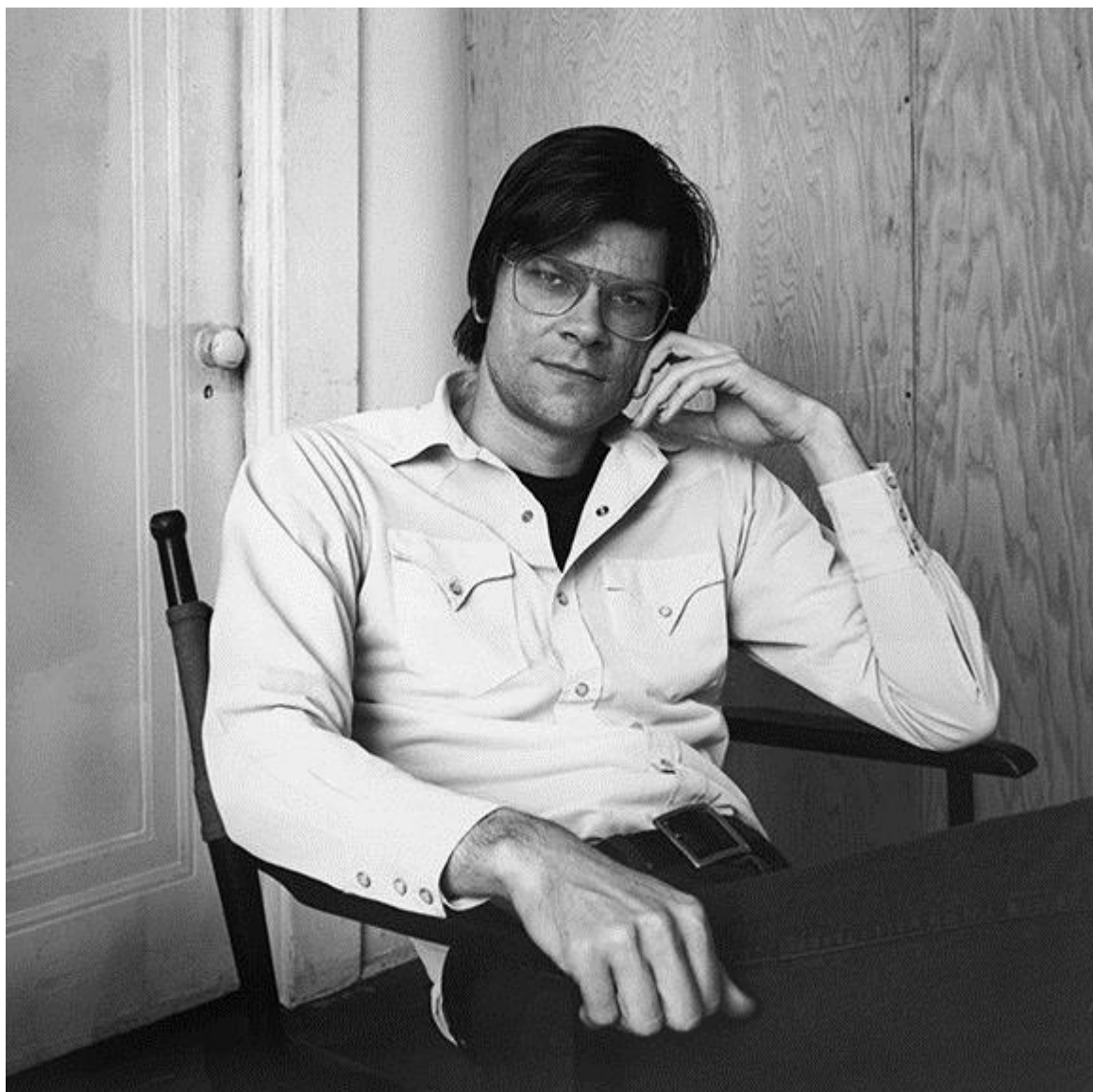

والتر دی‌ماریا، دو خط موازی، ۱۹۶۸، صحرای موجیو، کالیفرنیا، طراحی به طول یک مایل، فاصله دو خط ۳/۶۶ متر

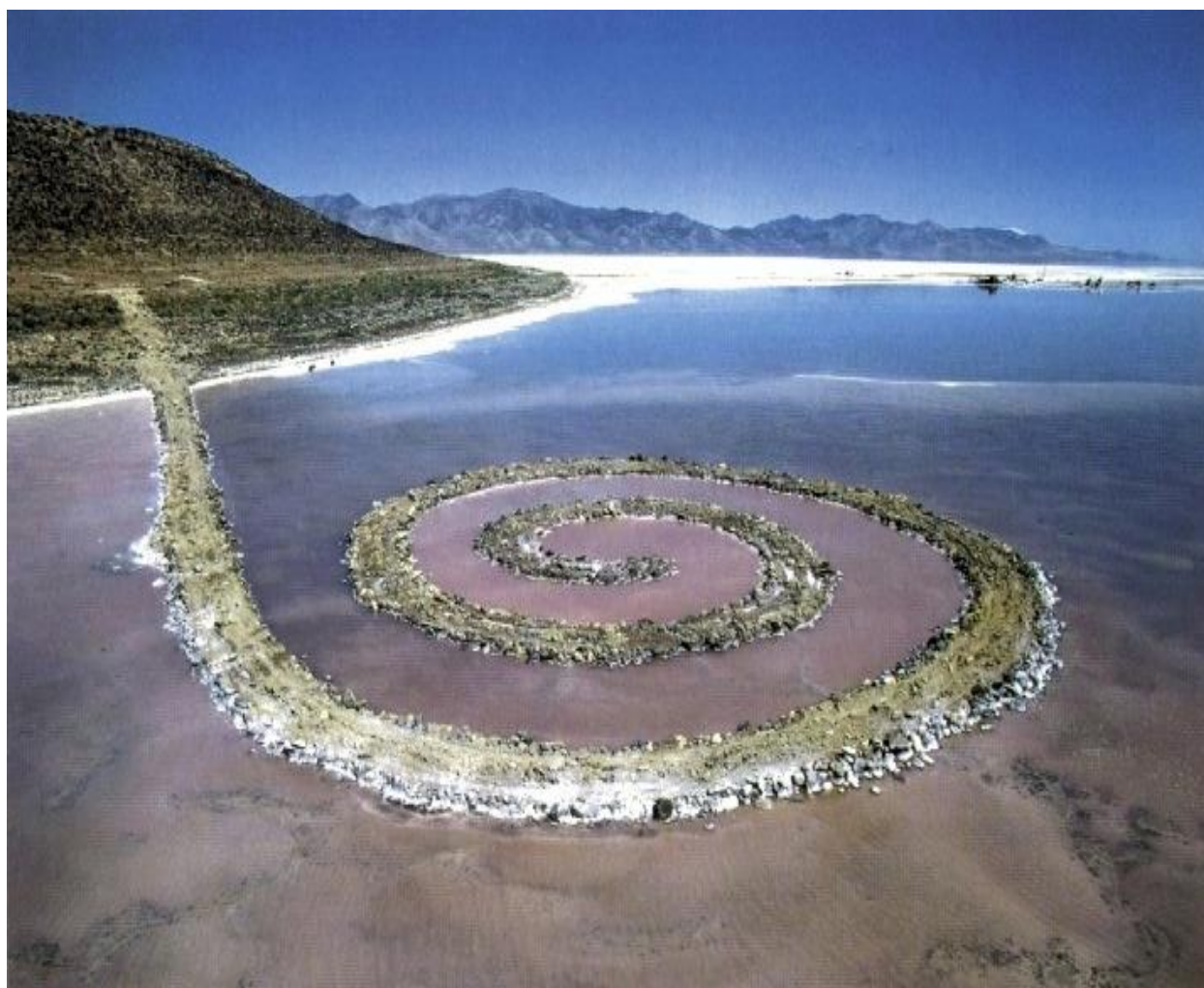
دی‌ماریا در این اثر گودال کم‌عمق و موازی در وسط صحرا حفر می‌کند، سپس آن را با گچ سفید پر می‌کند و بدین ترتیب دو نشانه حجم سازانه در دل چشم‌اندازی دست نخورده بر جای می‌گذارد و با یک عکس کار خود را ثبت می‌کند. کار او مانند یک گذرگاه است که به مرور زمان محو می‌شود.

رابرت اسمیتسون

رابرت اسمیتسون در سال ۱۹۳۸ میلادی در نیوجرسی آمریکا متولد شد و در سال ۱۹۷۳ میلادی بر اثر سانحه‌ای هوایی در تگزاس درگذشت. اسمیتسون در سال‌های ۱۹۶۵ و ۱۹۶۶ به تحصیل رشته نقاشی در نیویورک پرداخت. نقاشی‌های اولیه دانشگاهی او تحت تأثیر نقاشی‌های هموئورتیک و پاپ‌آرت بودند. او در سال ۱۹۶۴ در نقش یک مفسر مینی‌مالیست مطرح شد و شیفتگی اولیه‌اش از بدن انسان نقش بر بست. در آثار اسمیتسون همواره، هنر و واقعیت فیزیکی با هم در کارهایش مشهود بود.

رابرت اسمیتسون

رابرت اسمیتسون، اسکله حلزونی، ۱۹۷۰، برکه بزرگ نمک، یوتا، امریکا

اسکله حلزونی یکی از معروفترین آثار اسمیتسون است، این اثر در واقع جاده‌ای سنگی است که از کنار ساحل تپه‌ای حرکت و در کرانه برکه بزرگ نمک در خلیج اوتا به صورت مارپیچ یک حلزون شکل می‌گیرد، به نحوی که شکل اسپیرال به طور کامل از ارتفاع بالای زمین قابل رویت است. نکته جالب توجه در این پروژه این است که مکان آن به طور تدریجی در حال حرکت است، به دلیل این که سطح آب برکه در حال بالا آمدن بوده و می‌رود تا سطح جاده را در خود ببلعد. بنابراین کل اثر در حال حاضر تنها به مدد مدارک عکاسی شده قابل شناسایی بوده و چهره امروز آن به کلی نسبت به چهره اولیه‌اش دگرگون شده است.

نکته ظریف حائز اهمیت اینجاست که با کمی دقت می‌توان رشد تصاعدی و تکثیر فزاینده، لایتنهای بودن و حرکت به سمت بی‌نهایت را که در اکثر کارهای قبلی اسمیتسون (اغلب به صورت رشد پلکانی یا فرم‌های هرمی) نمود پیدا می‌کرد، در این کار نیز در قالب فرم مارپیچ مشاهده کرد و شدت، عمق و ماندگاری تأثیر مفهوم آنتروپی را بر ضمیر وی بیش از پیش احساس کرد.

رابت اسمیتسون، دایره‌ی شکسته و اهرام، ۱۹۷۲، امن، هلند

اسمیتسون با استفاده از ماشین‌آلات و نیروی انسانی، به بازآرایی قطعه‌های بزرگ زمین می‌پردازد، توده‌های عظیم خاک را به صورت فرم‌های مجسمه‌گونه جابه‌جا می‌کند و باز به ترکیب دایره‌وار می‌رسد.

جیمز تورل

جیمز تورل متولد ۱۹۴۳ در شهر پاسادانا واقع در ایالت کالیفرنیا است. کارهای تورل در محدوده آثار پندارگرایانه با گرایش‌های صوفی‌مآبانه و متکی بر کارکرد نور، آن هم با تعبیر متافیزیکی‌اش، قابل تفسیر است. این آثار در عین حال با شکل خاصی از بیان هنری که بعدها به هنر زمین موسوم گردید. در کل بسیاری از این کارها را باید هنر مینی‌مال دانست که در مقیاس عظیم اجرا شده‌اند.

رادن کراتر یک مخروط آتشفشانی خاموش است که در صحرای آتشفشانی سان‌فرانسیسکو، در نزدیکی صحرای آریزونا و گرند کانیون، قرار دارد. پهنای مخروط ۲/۳ کیلومتر است، با ۶۰۰ پا بلندی و به طور تقریبی ۴۰۰ هزار سال قدمت دارد. جیمز تورل، هنرمند اهل لس‌آنجلس، آتشفشان و بیابان‌های اطرافش را در سال ۱۹۷۹ خرید تا آن را بدل به اثر هنری عظیمی در دل طبیعت بکند. یکی از چیزهایی که این هنرمند برای اثرش مدنظر داشت، ایجاد یک چشمی عظیم در درگاه آتشفشان بود تا مهمانانش بتوانند از نور آسمان، خورشید و پدیده‌های آسمان لذت ببرند.

جیمز تورل، آتش فشان رادن، ۱۹۷۴، آریزونا، امریکا

دنيس اوپنهايم

دنيس اوپنهايم زاده ۶ سپتامبر ۱۹۳۸ الکتریک سیتی، واشینگتن، امریکا، درگذشت ۲۱ ژانویه ۲۰۱۱ (۷۲ سال) نیویورک، ایالات متحده آمریکا، تحصیلات دانشگاه هنر کالیفرنیا، دانشگاه استنفورد، شناخته شده برای تندیس گری، هنر اجرا، هنر مفهومی و هنر بوم شناختی.

دنيس اوپنهايم، بذر افشانی جهت داده شده، ۱۹۶۹، هلند

هنرمند قسمتی از مزرعه را با طراحی قبلی به طور خاصی شخم می‌زند و آرایش جدیدی به وجود می‌آورد. عکس ثبت شده را برش می‌زند و این کار به دست می‌آید.

ریچارد لانگ

ریچارد لانگ هنرمند انگلیسی در سال ۱۹۴۵ در بریستول متولد شده و از سال ۱۹۶۷ تاکنون در عرصه‌هایی متفاوت مانند مجسمه‌سازی، عکاسی و نقاشی فعالیت می‌کند. لانگ تنها هنرمندی است که تا به حال چهار بار نامزد جایزه معتبر ترنر شده که البته تنها یک بار در سال ۱۹۸۹ این جایزه به او تعلق گرفته است. لانگ در بیشتر آثارش، از مواد طبیعی مانند سنگ و چوب استفاده می‌کند و در بعضی مواقع حتی محیط اجرا و پیاده‌سازی آنها هم در خود طبیعت است. همچنین موتیف‌هایی مانند دایره و خط صاف در بسیاری از آثار این هنرمند به علامت مشخصه آنها تبدیل شده است و ویژگی‌های لند آرت در آثار او کاملاً مشهود است. از سال‌های دور منظره‌های طبیعی برای مردم بریتانیا بسیار مهم بوده است. چرا که در کشور انگلیس تغییرات آب و هوایی زیادی است و شاید به همین دلیل افرادی مثل کانستبل یا ترنر انگلیسی منظره‌پردازان برجسته اروپایی شده‌اند. لانگ نیز ادامه‌دهنده همین سنت است.

لانگ در ساحل نمناک یا روی سبزه‌ها یا جاهای دیگر در یک مسیر مشخص قدم می‌زند تا اثری از خود به جای بگذارد. او با بولدوز به جان طبیعت نمی‌افتد. بلکه با پا و بدنش در نقطه‌ای دور افتاده‌ای از جهان، روی خط نشانه‌گذاری شده آنقدر رفت و برگشت می‌کند تا گذرگاهی را در زمین پانخورده‌ای به وجود آورد. او از این کنش خود یک عکس و یک نقشه به ارمغان می‌آورد.

ریچاردلانگ، راه‌پیمایی روی یک خط، ۱۹۷۲، پرو

ریچارد لانگ، خطی در جزیره، ۱۹۷۴